

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ПРАВА ПАЦІЄНТА
STOMATOLOGIA RODZINNA JUŻ NIE BOLI, ul. Słoneczna 10A, 60-286 Poznań

Відповідно до ст. 11 Закону "Про права пацієнта та уповноваженого з прав пацієнта" надаємо інформацію про права пацієнта, передбачені вищезгаданим законом та його окремими положеннями.

I. Право пацієнта на медичне обслуговування

1. Пацієнт **має право на медичне обслуговування**, що відповідає вимогам сучасних медичних знань.
2. Пацієнт **має право користуватися надійним, медично обґрунтованим листом очікування**, тобто в ситуації обмеженої можливості надання відповідних медичних послуг пацієнт має право на прозору, об'єктивну, медично обґрунтовану процедуру визначення черговості доступу до цих послуг.
3. Пацієнт має право на **отримання другої думки**, тобто пацієнт має право вимагати, щоб лікар, який надає медичні послуги, проконсультувався з іншим лікарем або скликав консилиум лікарів, а медична сестра - з іншою медичною сестрою. Прохання і будь-яка відмова повинні бути зафіксовані в медичній картці. Лікар може відмовити у проведенні консилиуму або консультації з іншим лікарем, якщо вважає, що прохання, про яке йдеться вище, є необґрунтованим.
4. Пацієнт має право на **негайну медичну допомогу у зв'язку із загрозою для здоров'я або життя**.
5. Пацієнт має право на медичні послуги, що надаються з належною ретельністю суб'єктами, які надають медичні послуги, в умовах, що відповідають професійним та санітарним вимогам, визначеним окремими нормативно-правовими актами. При наданні медичних послуг медичні працівники повинні керуватися принципами професійної етики, визначеними компетентним самоврядуванням медичних професій.
6. В особливо обґрунтованих випадках лікар може не братися за лікування пацієнта або утриматися від нього. Однак затримка в наданні допомоги не повинна призводити до ризику втрати життя, заподіяння тяжких тілесних ушкоджень або серйозного розладу здоров'я пацієнта. Однак, якщо лікар приймає таке рішення, він зобов'язаний
 - повідомити про це пацієнта (його законного представника або фактичного опікуна) заздалегідь
 - вказати пацієнту лікаря або заклад охорони здоров'я, в якому пацієнт має реальну можливість отримати послугу
 - обґрунтувати та зафіксувати цей факт у медичній документації.

II. Право на інформацію

1. Пацієнт **має право бути поінформованим про свої права**.
2. Пацієнт **має право бути поінформованим про вид та обсяг послуг, що надаються даним закладом охорони здоров'я**, а також про осіб, які надають ці послуги.
3. Пацієнт **має право на інформацію, яка є для нього зрозумілою та доступною**. Він має право звертатися за роз'ясненнями, якщо надана інформація повністю зрозуміла йому/їй.
4. Пацієнт **має право бути поінформованим про стан свого здоров'я**, свій діагноз, запропоновані та можливі методи діагностики і лікування, передбачувані наслідки їх застосування або незастосування, результати лікування та прогноз. Він також має право вирішувати, кому і яка інформація може бути повідомлена.
5. Пацієнт має право бути поінформованим на достатньо ранній стадії про намір лікаря припинити лікування пацієнта і на те, щоб цей лікар вказав йому на можливість отримання лікування в іншого лікаря або медичного працівника.
6. Пацієнт **має право відмовитися від отримання інформації**. Однак він повинен точно вказати, від якої саме інформації він відмовляється, наприклад, про стан свого здоров'я.

III. Право пацієнта на конфіденційність інформації про нього

Пацієнт має право на конфіденційність - на збереження в таємниці всієї інформації, що стосується його або її, зокрема, про його або її стан здоров'я, діагноз і прогноз, аналізи та їх результати. Без згоди пацієнта (або згоди особи, яка здійснює законну опіку над пацієнтом) ніхто не

може бути поінформований про стан пацієнта. Пацієнт має право вказати, кому буде передана інформація, що є конфіденційною. Це право зберігається і після смерті пацієнта.

IV. Право на згоду

1. Пацієнт, у тому числі неповнолітній, який досяг 16-річного віку, **має право дати інформовану згоду на надання йому медичної допомоги.** Право на надання згоди має законний представник або, у разі відсутності законного представника, фактичний опікун, якщо пацієнт
 - не досяг 18-річного віку,
 - є повністю недієздатним,
 - нездатний дати інформовану згоду.
2. Пацієнт **має право відмовитися або вимагати припинення надання послуги.** Пацієнт має право заперечувати проти надання медичної допомоги, незважаючи на згоду законного представника або фактичного опікуна:
 - який досяг 16-річного віку,
 - недієздатний,
 - психічно хворий або з розумовою відсталістю,але з достатнім рівнем розуміння. У цьому випадку необхідний дозвіл суду з питань опіки та піклування.
3. У випадку хірургічного втручання або застосування методу лікування чи діагностики, що становить підвищений ризик для пацієнта, згода має бути надана в письмовій формі.
4. Згоді або відмові має передувати надання пацієнту вичерпної інформації про заплановану або вже надану послугу.

V. Право на повагу до приватного життя та гідності пацієнта

1. Пацієнт **має право на повагу до інтимності та гідності.** Особа, яка надає медичні послуги, зобов'язана діяти таким чином, щоб це право поважалося.
2. Пацієнт **має право померти в мирі та з гідністю.**
3. Пацієнт **має право на знеболення.** Медичний працівник зобов'язаний вжити заходів для визначення тяжкості болю, лікування болю та контролю за ефективністю цього лікування.
4. Пацієнт **має право на присутність близької особи при наданні йому медичних послуг.** З міркувань безпеки здоров'я пацієнта або у разі ймовірності виникнення надзвичайної епідемічної ситуації особа, яка надає медичні послуги, може відмовити у присутності близької пацієнту особи. Відмова має бути зафіксована в медичній документації.
5. Медичні працівники, які не є особами, що надають медичні послуги, можуть бути присутніми при наданні таких послуг лише у разі, якщо це необхідно у зв'язку з характером послуги або здійсненням контрольних заходів відповідно до положень про медичну діяльність.
6. Присутність інших осіб при наданні послуги, наприклад, студентів-медиків, вимагає згоди пацієнта. Якщо пацієнт є неповнолітнім, повністю недієздатним або нездатним дати інформовану згоду, необхідна згода опікуна пацієнта та лікаря, який надає медичну послугу.

VI. Право пацієнта на медичну документацію

1. Пацієнт **має право на доступ до медичної документації,** що стосується стану його здоров'я та наданих йому медичних послуг.
2. Дані, що містяться в медичній документації, підлягають правовому захисту.
3. Медичний працівник зобов'язаний вести, зберігати та надавати медичну документацію в порядку, передбаченому положеннями чинного законодавства, а також забезпечувати захист даних, що містяться в цій документації.
4. Медичний працівник зобов'язаний надати доступ до медичної документації пацієнту або законному представнику пацієнта чи особі, уповноваженій пацієнтом.

5. Після смерті пацієнта медична документація надається особі, уповноваженій пацієнтом за життя, або особі, яка була законним представником пацієнта на момент його смерті. Медична документація також повинна бути доступна родичу, якщо проти її надання не заперечує інший родич або сам пацієнт за життя, з урахуванням положень, викладених нижче.
6. У разі виникнення спору між родичами щодо надання медичної документації, дозвіл на її надання надається судом у позасудовому порядку за заявою родича або медичного працівника. Медичний працівник також може звернутися до суду, якщо є обґрунтовані сумніви щодо того, чи є особа, яка просить або заперечує проти доступу до медичної документації, родичем.
7. Якщо пацієнт за життя заперечував проти надання медичної інформації, зазначеної в частині 2, суд у позасудовому порядку за заявою родича може дати згоду на надання медичної інформації та визначити обсяг її надання, якщо це необхідно: для отримання компенсації або відшкодування, у зв'язку зі смертю пацієнта або для захисту життя чи здоров'я родича.
8. Медичний працівник також зобов'язаний надавати медичну документацію іншим суб'єктам відповідно до чинних нормативно-правових актів, зокрема: суб'єктам, що надають медичні послуги, якщо документація необхідна для забезпечення безперервності надання медичних послуг; органам державної влади, в тому числі Уповноваженому з прав пацієнтів, Національному фонду охорони здоров'я, органам самоврядування медичних професій та консультантам у сфері охорони здоров'я, в обсязі, необхідному для виконання цими суб'єктами своїх завдань, зокрема, нагляду та контролю тощо.
9. Медична документація повинна бути доступною
 - для ознайомлення, у тому числі в базах даних охорони здоров'я, за місцем надання медичних послуг, за винятком невідкладних медичних операцій, або в приміщенні закладу охорони здоров'я, що надає медичні послуги, із забезпеченням пацієнту або іншим уповноваженим органам чи особам можливості робити записи або фотографувати її;
 - шляхом надання витягу, копії або роздруковки з нього;
 - шляхом видачі оригіналу під розписку про отримання, який підлягає поверненню після використання, на вимогу органів державної влади або суду, а також у випадках, коли затримка з видачею документації може загрожувати життю або здоров'ю пацієнта;
 - засобами електронного зв'язку
 - на комп'ютеризованому носії даних.
10. Рентгенівські знімки, зроблені на плівку, що зберігаються медичним закладом, надаються під розписку та підлягають поверненню після використання.
11. Медична документація, що зберігається в паперовій формі, на вимогу пацієнта або інших уповноважених органів чи осіб може бути надана шляхом виготовлення копії у вигляді цифрового відтворення (сканування) та передачі її в електронному вигляді або на носії, якщо це передбачено організаційними правилами закладу охорони здоров'я.
12. За надання медичної документації шляхом виготовлення її копії або випуску на носії медичний працівник може стягувати плату.
13. Плата, зазначена в пункті 12, не стягується, якщо медична документація надається пацієнту або законному представнику пацієнта вперше в тому обсязі, в якому він просить.

VII. Право на заперечення проти висновку або рішення лікаря

1. Пацієнт або його законний представник може заперечити проти висновку або рішення лікаря, якщо воно впливає на його права або обов'язки.
2. Заперечення подається до Медичної комісії, що діє при Уповноваженому з прав пацієнтів, через Уповноваженого з прав пацієнтів протягом 30 днів з дня отримання висновку або постанови лікаря про стан здоров'я пацієнта.
3. Заперечення повинно бути обґрунтованим, включаючи вказівку на положення законодавства, з якого випливають права або обов'язки, зазначені в пункті 1 вище.

VIII. Право повідомляти про побічні реакції на лікарський засіб

1. Пацієнт або його законний представник чи фактичний опікун має право повідомити про побічні реакції лікарського засобу медичним працівникам, Голові Управління з реєстрації лікарських засобів, медичних виробів та біоцидних продуктів або суб'єкту, відповідальному за введення лікарського засобу на ринок відповідно до Закону від 6 вересня 2001 року. - Фармацевтичне право.

IX. Скарги пацієнтів

1. Якщо пацієнт або особа, яка представляє його інтереси, вважає, що його права були порушені, він може
 - звернутися до безпосереднього керівника особи, яка надає послугу, а потім до керівництва закладу;
 - звернутися зі скаргою до Уповноваженого з прав пацієнтів;
 - звернутися до Омбудсмана з питань професійної відповідальності при Регіональній та Верховній палатах лікарів і стоматологів, а також при Регіональній та Верховній палатах медсестер і акушерок, якщо порушення закону стосується медичної дії;
 - звернутися до суду - якщо в результаті дії або бездіяльності закладу охорони здоров'я було порушено особисте благо пацієнта або завдано йому матеріальної шкоди;
 - звернутися зі скаргою до закладу охорони здоров'я;
 - подати скаргу до NFZ. Письмова скарга, яка не містить імені та адреси особи, яка її подала, не розглядається.
2. Скарги можна подавати в усній або письмовій формі. Пацієнт має право вимагати письмового підтвердження розгляду скарги. Листи, що стосуються питань, які були вирішені остаточним судовим рішенням або остаточним адміністративним рішенням, не розглядаються як скарги.